

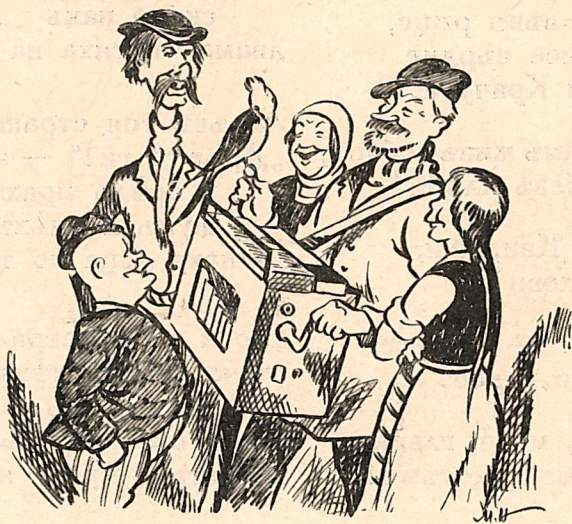
И както решиха — така и стана:
 въвъ тъмни зори се изгубиха двама.

— Ехъ, нищо! — каза Захарчукъ, катъ узна: —
 особенна загуба нѣма!

— Слънце, свобода, весель лѣтенъ день —
 туй е най-добро, Малчо, слушай менъ!

— Да, Крачуне, азъ чувствувамъ се царь ...
 Хай да идемъ днесъ двама на пазаръ!

Тамъ е глъчъ, свирни, шумъ и викъ голѣмъ —
 тъкмо зарадъ насъ е, Крачуне, тамъ!

И ето, викна Малчо:
 — О, здрасти, талияно!
 Добрутро, папагалчо,
 дошелъ си много рано!
 Я хайде най-напредъ
 ни извади кѣсметъ!

А папагалчо
 погледна драго Малчо,
 перата си поглади,
 разтвори смѣшно клюна
 и жълтъ кѣсметъ извади
 за Малча и Крачуна.